

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **D. T. V., st. příslušnost V.**
na území ČR bytem X
zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
se sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 4. 1. 2021 o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,-Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci a žaloba

1. Žalobce se žalobou podanou dne 17. 8. 2022 domáhal proti žalovanému ochrany proti nečinnosti správního orgánu, neboť dne 4. 1. 2021 požádal o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „ZPC“). Tím bylo zahájeno řízení, vedené u žalovaného pod sp. zn. OAM-00281/PP-2021 (dále též „žádost“). K tomu poukázal na ust. § 169t odst. 6 písm. f) ZPC a tvrdil, že lhůta marně uplynula. Konstatoval, že nadřízený správní orgán (poznámka soudu- Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, dále jen „Komise“) vydal v reakci na návrh žalobce na opatření proti nečinnosti ze dne 18. 2. 2022 opatření proti nečinnosti ze dne 14. 3. 2022, kterým žalovanému přikázal vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti do 60 dnů od výsledku účastníka řízení ve smyslu § 169j zákona o pobytu cizinců. Výslech proběhl dne 25. 4. 2022, ke dni podání žaloby však žalovaný nerozhodl.
2. Žalobce žádal, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o žádosti ve stanovené lhůtě.

II. Vyjádření žalovaného

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby s tím, že není a nebyl nečinný. Popsal skutkový stav a uvedl, že řízení o žádosti probíhalo řádně a bez časové prodlevy, je a byl v řízení činný.
4. Žalovaný žádal, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

5. Při ústním jednání dne 7. 12. 2022, které se konalo v nepřítomnosti žalovaného, jež se omluvil a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti, zástupce žalobce setrval na žalobních tvrzeních a uvedl, že žalovaný dosud o žádosti nerozhodl. Důkazy žalobce nenavrhoval, soud o nich proto nerozhodoval.
6. Soud ověřil, že žalobce před podáním žaloby uplatnil u nadřízeného správního orgánu opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Komise konstatovala nečinnost žalovaného a uložila mu rozhodnout ve stanovené lhůtě. Žaloba byla žalobcem podána až poté, kdy marně uplynula lhůta stanovená v tomto opatření proti nečinnosti. Podmínky k podání žaloby na ochranu proti nečinnosti tak byly splněny.
7. Žaloba je důvodná.
8. Podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. „*Ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*“

9. Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že ochrany proti nečinnosti se lze úspěšně domáhat tehdy, jestliže správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo nevydal osvědčení, přičemž tak neučinil, přestože byl k vydání povinen. Obecně platí, že povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení nastává v rámci řízení, které již bylo zahájeno. Správní řízení může být zahájeno buď na návrh určitého subjektu, nebo z moci úřední.
10. Podle ust. § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců o žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu.
11. Z obsahu žaloby, vyjádření žalovaného, provedeného ústního jednání a spisového materiálu k žalobním tvrzením vyplynulo, že žalobce podal žádost dne 4. 1. 2021, dne 9. 12. 2021 bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2021, č. j. OAM-281-16/PP-2021, Komisí zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému projednání. Dne 14. 3. 2022 Komise jako nadřízený správní orgán na základě žalobcem uplatněného opatření proti nečinnosti žalovanému přikázala, aby do 60 dnů od výsledku účastníka řízení (žalobce) podle § 169j zákona o pobytu cizinců vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti. Daný výslech se uskutečnil 25. 4. 2022, ke dni rozhodování soudu nebylo o věci - žádosti žalobce - žalovaným rozhodnuto.
12. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41) soud zkoumal nečinnost žalovaného pouze v období následujícím po doručení opatření proti nečinnosti žalovanému (opatření proti nečinnosti ze dne 14. 3. 2022), a zda si žalobce nepočínal v této části správního řízení tak, že rozhodnutí nemohlo být vydáno. Žalovaný nijak nezpochybnil včasnost doručení opatření Komise a z obsahu spisového materiálu se nepodává, že by žalobce průběhu řízení po vydání opatření Komisí vydání rozhodnutí o žádosti bránil.
13. Lze tak uzavřít, že žalovaný nepostupoval v souladu s ustanovením § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců a nerozhodl o žádosti žalobce ve lhůtě 60 dnů od jejího podání. Neučinil tak ani poté, kdy mu bylo opatřením proti nečinnosti ze dne 14. 3. 2022 Komisí přikázáno, aby o žádosti žalobce rozhodl do 60 dnů od výsledku žalobce dle § 169j téhož zákona. Výslech žalobce podle § 169j se uskutečnil dne 25. 4. 2022, 60 denní lhůta pro rozhodnutí o žádosti však marně uplynula a z obsahu spisového materiálu ani vyjádření účastníků řízení se nepodává, že by žalovaný o žádosti ke dni rozhodování soudu rozhodl.

IV. Závěr a náklady řízení

14. Soud proto žalovanému uložil podle ustanovení § 81 odst. 2 s.ř.s. povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ve stanovené lhůtě.
15. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast u ústního jednání podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), 3x režiijní paušál po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), a DPH jehož je zástupce žalobce plátcem, tedy celkem 14.342,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. prosince 2022

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu